

ser—Warnemünde Anlægget og til Korsør Anlægget. Men, som sagt, jeg og mine Meningsfæller ere enige om at ville fortsætte Forhandlingen og haaber ogsaa, at der skal komme et godt Resultat ud deraf. Naar min Kollega og jeg have tilladt os at henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa en Bane fra Rødkærsbro til Silkeborg, er det af følgende Grunde. Tager man det foreliggende Kort frem, vil man se, at en Bane fra Rødkærsbro til Silkeborg ikke blot vil komme op igennem store og frugtbare Egne, men tillige vil samle alle de vigtigste jyske Interesser til den store Eksportby Esbjerg. Jeg kan ikke se andet end, at naar denne Bane kommer, vil den for en Del overflødiggøre Banerne paa begge Sider af den og vil samle Øst- og Nordjylland, saa at de faa en meget kort Vej til Esbjerg. Under disse Forhold have min Kollega og jeg tilladt os at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa denne Linie og at anbefale den til velvillig Overvejelse. Vi kunne jo senere komme til at forhandle derom. Jeg nærer fremdeles det Haab, at vi ved fortsat Forhandling kunne faa et godt Resultat ud deraf. Om vi end ikke kunne faa fyldestgjort Ønskerne fra alle Sider, haaber jeg dog ikke, vi skulle skilles uden at have faaet et Resultat, som vi kunne forsvare over for vort Land.

Madsen-Mygdal: Over for det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) vil jeg gerne begynde med en kort Bemærkning. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kunde have sparet sig denne energiske Protest. Jeg ved ikke, at jeg nogen Sinde har sagt hverken i Dag eller tidligere, at det var alle Jyders første Ønske, men jeg har sagt, at det var et Ønske i første Række for den største Del af Jylland. Jeg tillader mig derfor at fastholde, at denne Protest var fuldstændig overflødig.

Jeg har dog nærmest begæret Ordet for at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad vi hørte fra det ærede andet Mindretal, hvis Ordfører talte om en Linie fra Rødkærsbro over Silkeborg til Bramminge og talte om det som en Bane, der kunde overflødiggøre baade Viborg—Her-

ning Banen og den østlige Linie Langaa—Silkeborg, saa at man altsaa kunde slippe med en i Stedet for to. Dog, dette Punkt skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg skal blot nævne, at dette Forslag ogsaa har været fremme i Kommissionen fra 3 af dens Medlemmer, uden at man dog nævnte Rødkærsbro som Udgangspunkt. Man nævnte kun et Punkt paa denne Bane mellem Viborg og Langaa uden at betegne noget bestemt Punkt. Kommissionen har dog alligevel gjort gældende, at selv om ogsaa en saadan Bane blev anlagt til Silkeborg fra et Punkt paa Viborg—Langaa Banen, vilde den dog ikke gøre Viborg—Herning Banen overflødig. Over for dette sidste Punkt, som det lod til, den ærede sidste Taler havde særlig Kærlighed til, nemlig Spørgsmaalet om Rødkærsbro—Silkeborg, skal jeg sige, at i 1894 var dette Spørgsmaal ogsaa oppe. Paa den Lov om private Baner, som blev vedtagen i 1894, figurerede en Bane Rødkærsbro—Silkeborg som Nr. 29, men jeg maa ogsaa gøre opmærksom paa, at den Gang voksede Lovforslaget om private Baner Dag for Dag; jeg tror, vi begyndte med 15 eller 16 og endte med 29. Og under de fortsatte Forhandlinger om disse Baner delte man dem egentlig i to Klasser: i dem, som man ansaa for mulige, og dem, som man ansaa for lidet sandsynlige, men som dog kunde pynte lidt paa Lovforslaget. Til de sidste hørte Linien Rødkærsbro—Silkeborg foruden adskillige andre. Alt som disse Forhandlinger skred fremad, fik man det ene Lovforslag efter det andet flyttet fra anden Klasse over i første Klasse. Og til sidst foreslog jeg her i Tinget ogsaa at flytte Linien Torsager—Æbeltoft over i første Klasse. Da stod der kun denne Bane og Banen Rødkærsbro—Silkeborg i anden Klasse. Det lykkedes mig at faa mit Forslag vedtaget, og saa syntes man, at det var Synd, at Rødkærsbro—Silkeborg Banen skulde staa alene, og derfor lod man ogsaa den gaa op i første Klasse. Med andre Ord: denne Bane var dødfødt, da den kom, og den har været dødfødt hele Tiden, saa den har været umulig at gennemføre og vil sikkert ogsaa være umulig herefter. Med Hensyn til den Bane og de Forhold, der høre herhen, skal jeg med den højtærede